

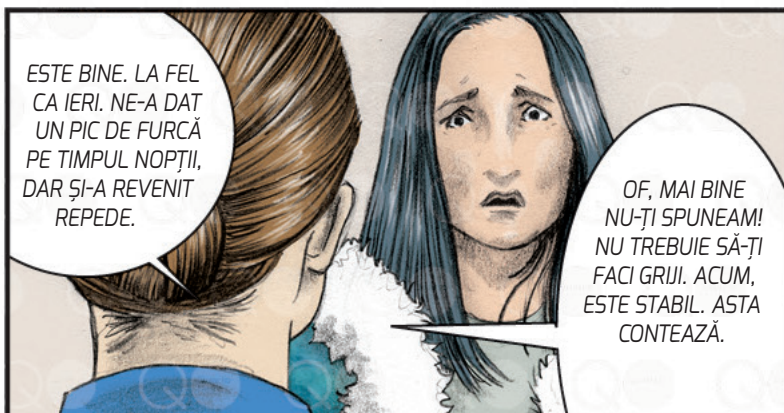
Cuprins

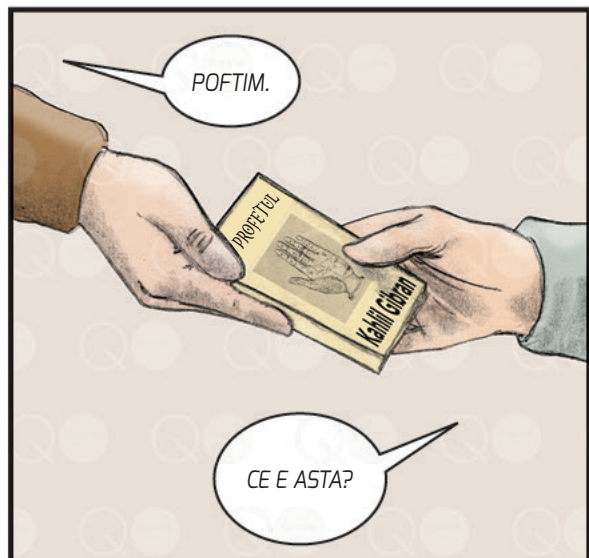
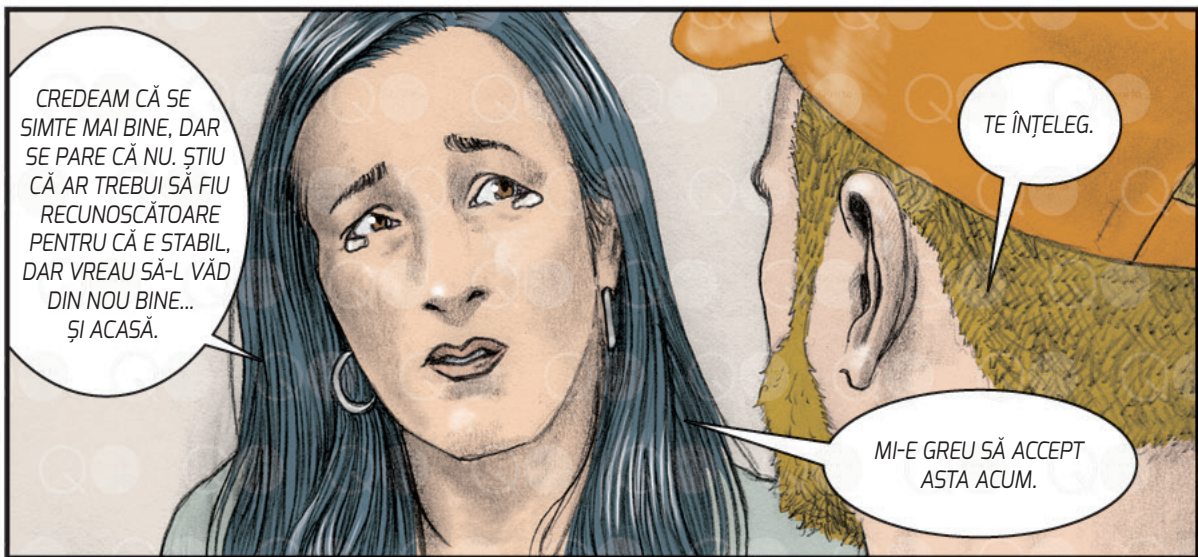
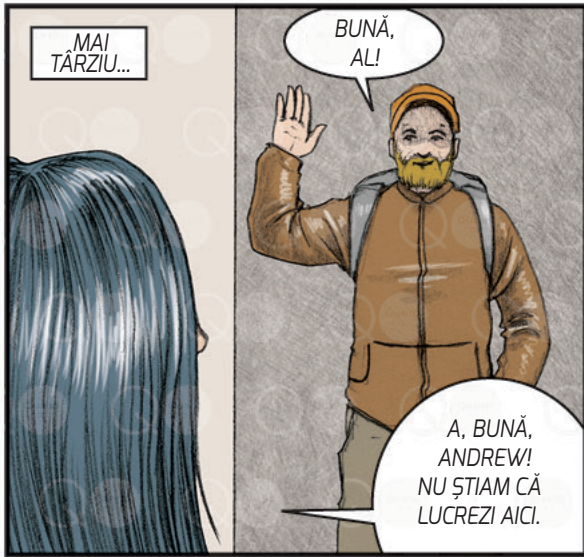
Introducere	4
Personaje	6
Partea 1	8
Sosirea corabiei	12
Iubirea	20
Căsătoria	23
Partea 2	24
Mâncarea și băutura	26
Generozitatea	28
Copiii	31
Partea 3	32
Învățătura	34
Cumpărarea și vânzarea	36
Veșmintele	38
Casele	39
Partea 4	42
Suferința	45
Rațiunea și pasiunea	46
Bucuria și tristețea	48
Partea 5	50
Libertatea	54
Munca	57
Partea 6	60
Crima și pedeapsa	63
Legea	68
Partea 7	70
Cunoașterea de sine	74
Cuvântarea	76
Prietenia	78
Partea 8	80
Frumusețea	84
Timpul	87
Plăcerea	88
Partea 9	92
Binele și răul	96
Rugăciunea	99
Religia	102
Moartea	104
Partea 10	106
Despărțirea	109
Epilog	124
Mulțumiri	128
Despre ilustrator	128

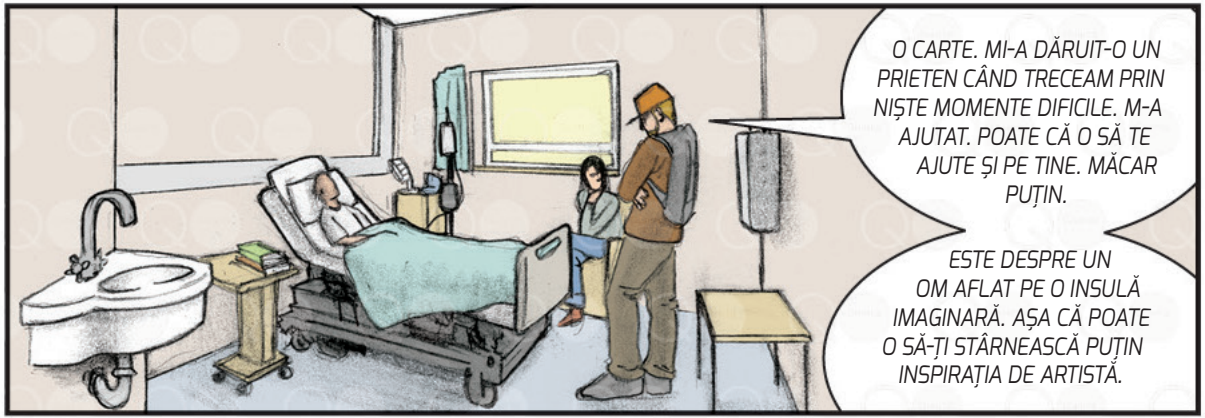
Părtea 1

ÎN ORAȘ, ESTE FRIG ÎN ACEASTĂ SEARĂ,
ÎN TIMP CE AL ÎȘI FACE VIZITA, DE-ACUM
OBIȘNUITĂ, LA SPITAL, PENTRU A-ȘI
VIZITA TATĂL BOLNAV.

O CARTE. MI-A DĂRUIT-O UN PRIETEN CÂND TRECEAM PRIN NIȘTE MOMENTE DIFICILE. M-A AJUTAT. POATE CĂ O SĂ TE AJUTE ȘI PE TINE. MĂCAR PUȚIN.

ESTE DESPRE UN OM AFLAT PE O INSULĂ IMAGINARĂ. AȘA CĂ POATE O SĂ-ȚI STÂRNEASCĂ PUȚIN INSPIRAȚIA DE ARTISTĂ.

MULȚUMESC! DRĂGUȚ DIN PARTEA TA.

CU PLĂCERE! ȘI SĂ NU TE SIMȚI PRESATĂ S-O CITEȘTI.

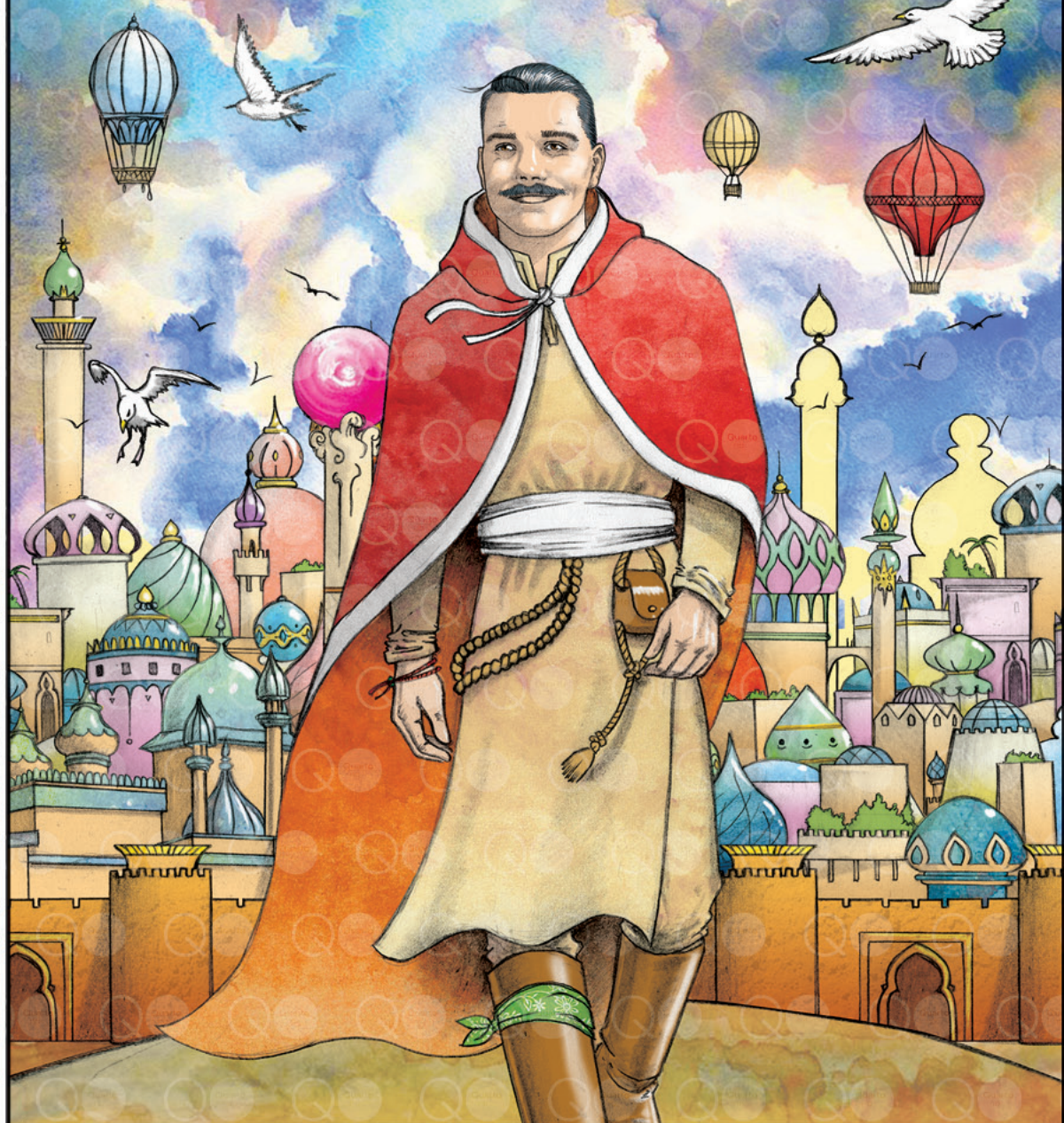
BA NU, CHIAR AM S-O CITEȘC. ORICUM NU PREA AM CE FACE AICI, CÂT TATA SE AFLĂ ÎN STAREA ASTA.

BUN, TREBUIE SĂ MĂ APUC DE LUCRU. POATE MAI TREC ȘI MAI TÂRZIU.

„ALMUSTAFA, ALESUL ȘI PREAIUBITUL, AURORA ZILELOR SALE, AȘTEPTASE VREME DE DOISPREZECE ANI...”

Profetul

ALMUSTAFA, ALESUL ȘI PREAIUBITUL, AURORA ZILELOR SALE, AȘTEPTASE VREME DE DOISPREZECE ANI ÎN ORAȘUL ORPHALES CORABIA CARE TREBUIA SĂ-L POARTE ÎNAPOI PE INSULA LUI DE BAȘTINĂ. IAR ÎN AL DOISPREZECELEA AN, ÎN A ȘAPTEA ZI DIN ELUL, LUNA SECERIȘULUI, EL S-A URCAT PE DEALUL DIN AFARA ZIDURILOR CETĂȚII ȘI A PRIVIT SPRE MARE; ȘI A VĂZUT CORABIA VENIND ODATĂ CU CEĂȚA. ATUNCI, PORȚILE INIMII LUI S-AU DESCHIS ȘI BUCURIA LUI A ZBURAT DEPARTE, PE MARE. ȘI A ÎNCHIS OCHII ȘI S-A RUGAT ÎN TĂCEREA SUFLETULUI SĂU.

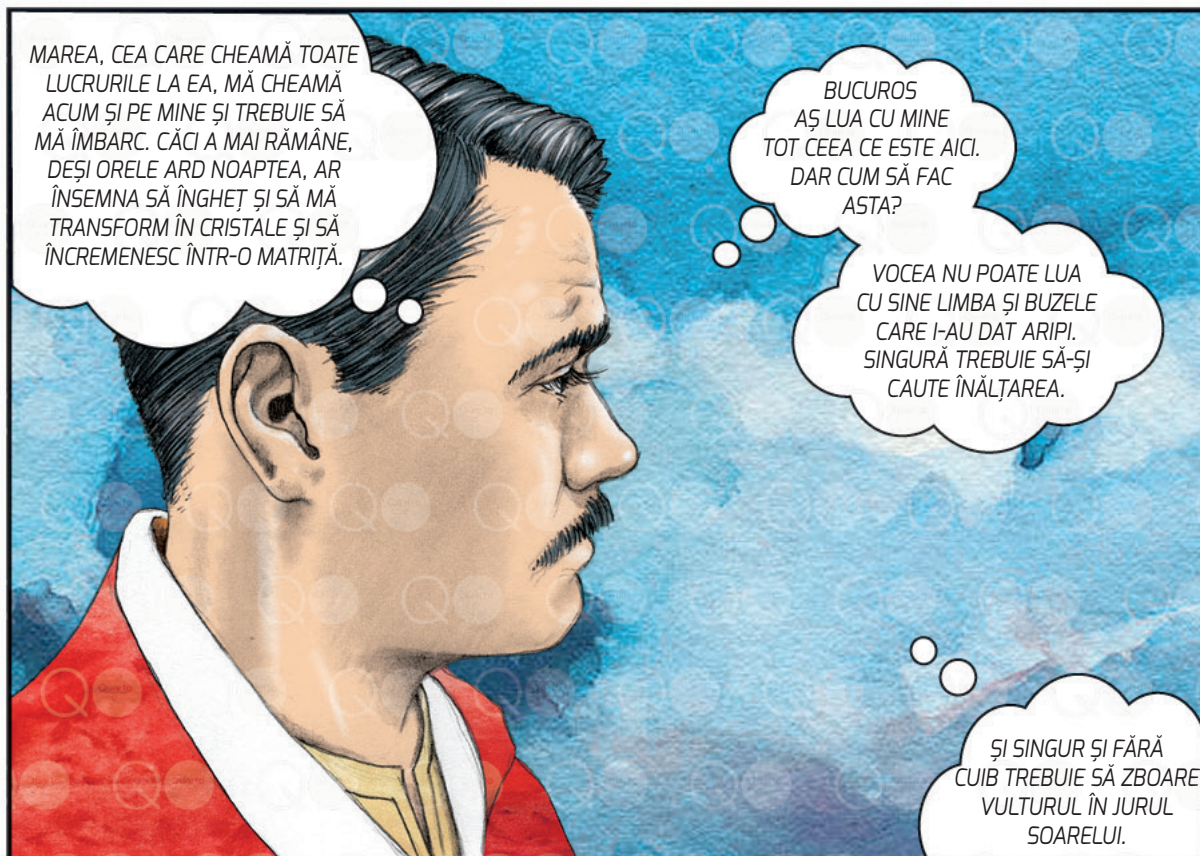
DAR, COBORÂND DEALUL,
L-A CUPRINS TRISTEȚEA ȘI
S-A GÂNDIT ÎN INIMA LUI:

CUM SĂ PLEC DE AICI
ÎMPĂCAT ȘI FĂRĂ
ÎNTRISTARE? NU, NU POT
PĂRĂSI ACEASTĂ CETATE
FĂRĂ A-MI SIMȚI SUFLETUL
RĂNIT.

LUNGI
AU FOST ZILELE
DE DURERE PE CARE LE-AM
PETRECUT ÎNTRE ZIDURILE SALE ȘI
LUNGI AU FOST NOPTILE DE SINGURĂTATE;
ȘI CINE SE POATE ÎNDEPĂRTA DE
DUREREA ȘI DE SINGURĂTATEA
SA FĂRĂ NICIUN REGRET?

MI-AM RISIPIT PE ACESTE
STRĂZI PEA MULTE FĂRĂME
ALE SPIRITULUI ȘI PEA MULȚI SUNT
COPIII DORINȚEI MELE CARE SE PLIMBĂ
GOI PRINTRE ACESTE DEALURI, ȘI NU
LE POT PĂRĂSI FĂRĂ A MĂ SIMȚI
ÎMPOVĂRAT DE DURERE.

NU ESTE
UN VEȘMÂNT DE CARE
MĂ DESCOTOROȘESC ÎN ACEASTĂ
ZI, CI O PIELE PE CARE O JUPOI CU
PROPRIILE-MI MĂINI. NICI NU ESTE
UN GÂND PE CARE ÎL LAS ÎN
URMĂ-MI, CI O INIMĂ ÎNDULCITĂ CU
FOAME ȘI CU SETE. ÎNSĂ NICI NU
MAI POT ZĂBOVI PE AICI.

MAREA, CEA CARE CHEAMĂ TOATE
LUCRURILE LA EA, MĂ CHEAMĂ
ACUM ȘI PE MINE ȘI TREBUIE SĂ
MĂ ÎMBARC. CĂCI A MAI RĂMÂNE,
DEȘI ORELE ARD NOAPTEA, AR
ÎNSEMNA SĂ ÎNGHEȚ ȘI SĂ MĂ
TRANSFORM ÎN CRISTALE ȘI SĂ
ÎNCREMENESC ÎNTR-O MATRIȚĂ.

BUCUROS
AȘ LUA CU MINE
TOT CEEA CE ESTE AICI.
DAR CUM SĂ FAC
ASTA?

VOCEA NU POATE LUA
CU SINE LIMBA ȘI BUZELE
CARE I-AU DAT ARIPI.
SINGURĂ TREBUIE SĂ-ȘI
CAUTE ÎNĂLTAREA.

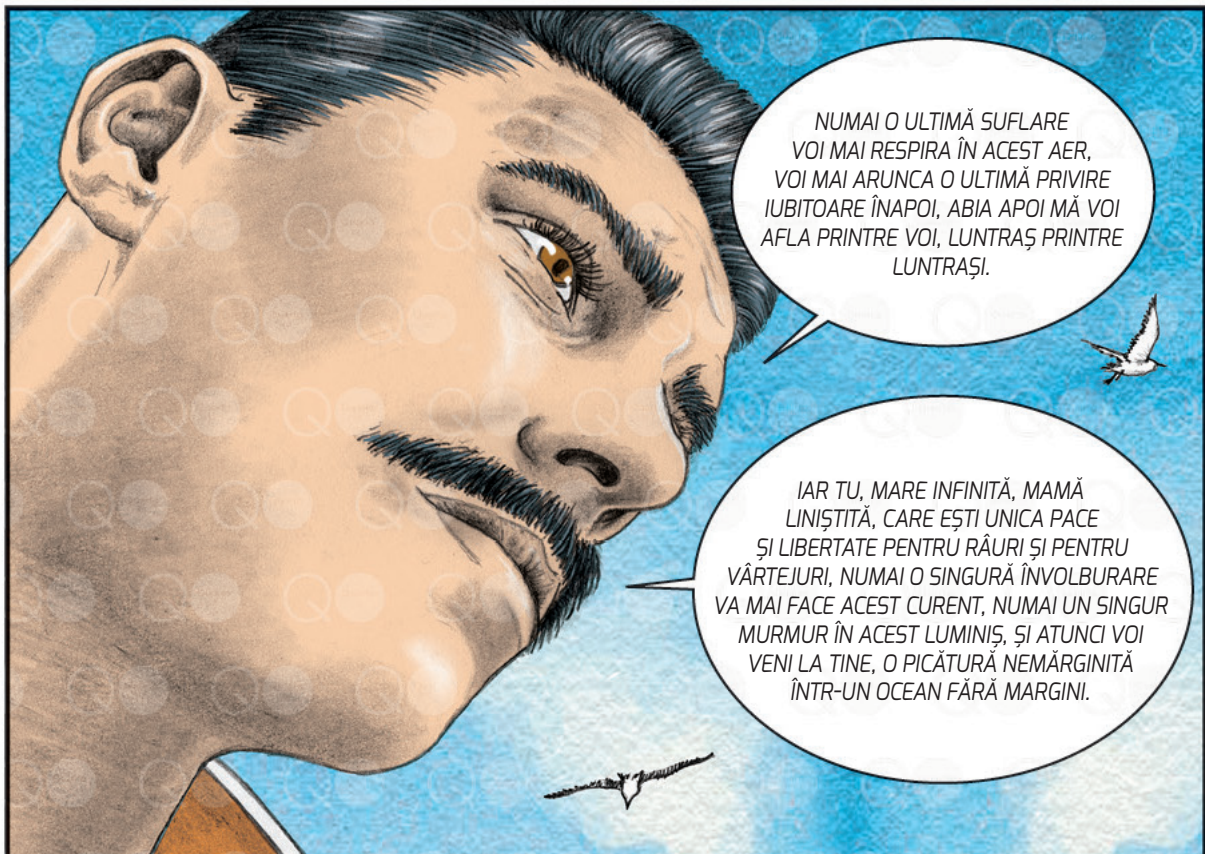
ȘI SINGUR ȘI FĂRĂ
CUIB TREBUIE SĂ ZBOARE
VULTURUL ÎN JURUL
SOARELUI.

AJUNS LA POALELE DEALULUI, S-A ÎNTORS DIN
NOU SPRE MARE ȘI ȘI-A VĂZUT CORABIA
APROPIINDU-SE DE PORT; IAR LA PRORA ÎI ZĂRI
PE MARINARI, OAMENI DIN ȚARA LUI.
ȘI SUFLETUL LUI A STRIGAT LA EI ȘI LE-A SPUS:

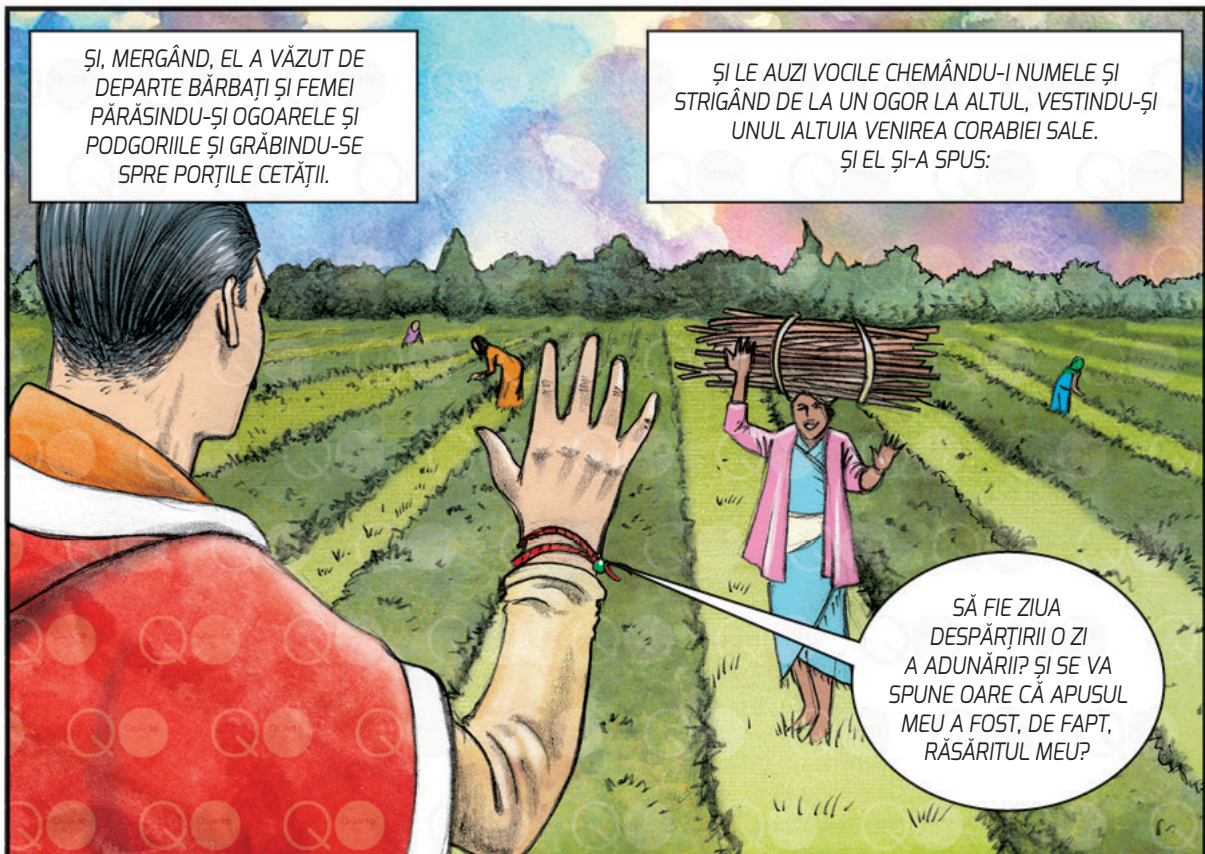
FII AI MAMEI
MELE STRĂBUNE, VOI, CĂLĂREȚI AI
VALURILOR, CÂT DE DES AȚI NAVIGAT ÎN VISURILE
MELE! ȘI ACUM, IATĂ, VENIȚI ÎNTRU TREZIREA MEA,
CARE ESTE ȘI CEL MAI PROFUND VIS AL MEU.

SUNT GATA DE PLECARE, IAR
NERĂBDAREA MEA ȘI-A ÎNTINS VELELE, ÎN
AȘTEPTAREA VÂNTURILOR.

NUMAI O ULTIMĂ SUFLARE
VOI MAI RESPIRA ÎN ACEST AER,
VOI MAI ARUNCA O ULTIMĂ PRIVIRE
IUBITOARE ÎNAPOI, ABIA APOI MĂ VOI
AFLA PRINTRE VOI, LUNTRAȘ PRINTRE
LUNTRAȘI.

IAR TU, MARE INFINITĂ, MAMĂ
LINIȘTITĂ, CARE EȘTI UNICA PACE
ȘI LIBERTATE PENTRU RĂURI ȘI PENTRU
VÂRTEJURI, NUMAI O SINGURĂ ÎNVOLBURARE
VA MAI FACE ACEST CURENT, NUMAI UN SINGUR
MURMUR ÎN ACEST LUMINIȘ, ȘI ATUNCI VOI
VENI LA TINE, O PICĂTURĂ NEMĂRGINITĂ
ÎNTR-UN OCEAN FĂRĂ MARGINI.

ȘI, MERGÂND, EL A VĂZUT DE
DEPARTE BĂRBAȚI ȘI FEMEI
PĂRĂSINDU-ȘI OGOARELE ȘI
PODGORIILE ȘI GRĂBINDU-SE
SPRE PORȚILE CETĂȚII.

ȘI LE AUZI VOCILE CHEMÂNDU-I NUMELE ȘI
STRIGÂND DE LA UN OGOR LA ALTUL, VESTINDU-ȘI
UNUL ALTUIA VENIREA CORABIEI SALE.
ȘI EL ȘI-A SPUS:

SĂ FIE ZIUA
DESPĂRȚIRII O ZI
A ADUNĂRII? ȘI SE VA
SPUNE OARE CĂ APUSUL
MEU A FOST, DE FAPT,
RĂSĂRITUL MEU?

ȘI CE SĂ-I DĂRUIESC
ACELUIA CARE ȘI-A LĂSAT
PLUGUL ÎN MÎJLOCUL
BRAZDEI SAU ACELUIA
CARE ȘI-A OPRIT ROATA
TEASULUI? AR TREBUI CA
INIMA MEA SĂ DEVINĂ UN
COPAC ÎNCĂRCAT CU ROD,
PE CARE SĂ-L ADUN ȘI SĂ-L
DĂRUIESC LOR?

ȘI AR TREBUI CA
DORINȚELE MELE SĂ CURGĂ
PRECUM APA DINTR-O
FÂNTÂNĂ CARE SĂ LE
UMPLE CUPELE? SUNT EU,
OARE, O HARPĂ PE CARE
MÂNA PREAMĂRITULUI O
FACE SĂ RĂSUNE, ORI UN
FLAUT PRIN CARE TRECE
SUFLAREA LUI?

EU SUNT UN CĂUTĂTOR AL
TĂCERILOR. CE COMOARĂ
AM GĂSIT ÎN TĂCERILE
MELE PE CARE SĂ O POT
ÎMPĂRTĂȘI CU ÎNCREDERE?
DACĂ ACEASTA ESTE ZIUA
MEA PENTRU RECOLTĂ, PE
CE CÂMPURI AM SEMĂNAT
SĂMÂNȚA ȘI ÎN CE
ANOTIMPURI IMEMORIALE?

DACĂ ACEASTA ESTE
ÎNTR-ADEVĂR ORA ÎN CARE
ÎMI RIDIC LAMPA, NU A
MEA ESTE FLACĂRA CE
AR TREBUI SĂ ARDĂ ÎN
EA. PUSTIE ȘI ÎNTUNECATĂ
VA FI ACEASTA CÂND O
VOI ÎNĂLȚA, IAR PAZNICUL
NOPTII O VA UMPLI CU ULEI
ȘI O VA APRINDE.

ACESTEA ERAU GÂNDURILE
SALE. DAR MULTE AU
RĂMAS NESPUSE ÎN INIMA
LUI, CĂCI EL ÎNSUȘI NU-ȘI
PUTEA ROSTI TAINA CEA
MAI PROFUNDĂ.

